

færdig en saadan Ordning kunde være, idet man nødvendigvis maa ansætte vedkommende, som har skattepligtigt Ophold, efter Lovforslaget 4 Maaneders Ophold, paa det Sted, hvor han bor. Dette Forhold kan komme til Stede paa to forskellige Maader. Det kan enten være, at man flytter i Løbet af Aaret, saa har det mindre Betydning, eller ogsaa saaledes, at vedkommende til Stadighed har fast Ophold i forskellige Kommuner, hvilket som bekendt er Forholdet mellem Kjøbenhavn og Landkommunerne her Nord for Kjøbenhavn eller nær ved Kjøbenhavn. Hvis man her ikke vilde besætte vedkommende efter hver Kommunes Behov, vilde man komme til mærkelige Resultater, til at gøre vedkommende nielen Uret. Maaste jeg maa henlede Opmærksomheden paa en Udtalelse af Indenrigsministeren, der findes i Rigsdagstidenden for 1891-92, Sp. 1245. Jeg skal kun oplæse et lille Stykke af den for at illustrere det, jeg her har sagt, nærmere. Det hedder: „Jeg sætter, at en Mand bor 4 Maaneder af Aaret i Kjøbenhavn og 8 Maaneder i en By. Saa vil man for disse 8 Maaneder sætte ham i Stat efter hans Hovedopholdssted, altsaa i Byen, til 7 pCt., eller hvad det nu bliver, og for den Tid, han har Ophold i Kjøbenhavn, skal han ogsaa svare disse 7 pCt., medens hans Medborgere kun svare 3 pCt.“ Der er paa det paagældende Sted nævnt flere Eksempler, men jeg skal nøjes med at nævne dette. Det vil vist være indlysende for ærede Medlemmer, at, naar man nu i Loven sætter en Bestemmelse om, at et vist Ophold skal betragtes som skattepligtigt Ophold, maa vedkommende for den Tid bestattes paa det paagældende Sted, efter denne Kommunes Behov og lige med andre Medborgere i Kommunen. Det Forhold vedrører ikke det mellemkommunale Forhold, thi her er jo Tale om en selvstændig Beskatning af bestemte Personer, der have skattepligtigt Ophold i 2 Kommuner. Det er altsaa en Vildfarelse at tro, at her er noget, man kunde ordne efter mellemkommunale Bestemmelser, og man vilde komme til at begaa de største Uretfærdigheder, hvis man vilde gøre det. Det er, som sagt, nærmere udviklet paa det paagældende Sted i Anledning af en Forhandling om et Lovforslag, som blev indbragt af det ærede Medlem fra Præsto Amts 6te Valgkreds (Bojsen), og hvori der netop fandtes en Bestemmelse, som jeg den Gang søgte at imødegaa. Altsaa, de to ærede Medlemmers Udtalelser i den Retning kan jeg ikke anse for rigtige eller for besøgede. Det ærede Medlem for Viborg 2den Valgkreds (Klein) udtalte ogsaa, at Staten paa Aktieselskaber blev en

Næringsstat. Det maa da siges at være Næringsstat i moderne Forstand; thi det er en Næringsstat, som svares i Forhold til den Indtægt, de vedkommende oppebære, medens den ældre Næringsstat ingenlunde hvilede paa Indtægten, men ubetinget paa Næringen. Altsaa, det maa indrømmes, at det i ethvert Tilfælde er en Næringsstat af en anden Art end dem, man havde tidligere. Det ærede Medlem gjorde opmærksom paa, at Regeringens Bestemmelse om Fradrag for Aktionærer var foreslaaet udstemt. Jeg har ikke støttet Udstemningen af denne Bestemmelse, men det ærede Udvalg har været enigt derom. Det ærede Medlem for Kjøbenhavns 4de Valgkreds mente endvidere, at det var urigtigt, at Indenrigsministeren var gaaet saa let over Vædringsforslaget Nr. 37. Forslaget gaar ud paa at bemyndige Kommunerne til med Amtsraadets Samtykke at lægge indtil Halvdelen paa Formue og Lejlighed, altsaa Halvdelen paa Formue og Lejlighed og Halvdelen paa Hartkorn. Jeg skal gøre det ærede Medlem opmærksom paa, at jeg med Vilje ikke har dvælet ved Bestemmelsen, thi den er ganske ufarlig, og det er et Forhold, som findes saa overordentlig mange Steder. Der er mange Steder, hvor man gaar langt videre med Hensyn til Beskatningen paa Formue og Lejlighed. Men der er ogsaa en anden Grund, hvorfor man ikke med nogen som helst Føje kan indvende noget imod Bestemmelsen. Der staar nemlig i Loven af 6te Juli 1867 § 18 om Ligningen af Udgifterne, at Udgifterne lignedes af Sogneraadet „under Set paa hele Kommunen, dels paa Hartkorn dels paa Formue og Lejlighed efter et Forhold, som, indtil en Lov om den kommunale Beskatning udkommer, for 3 Aar ad Gangen for hver Commune fastsættes af Amtsraadet efter Sogneraadets Forslag“. Det er altsaa forudsat, at naar man kommer til en Lov om den kommunale Beskatning paa Landet, vil man tillige Lovgive videre om dette Forhold. Nu kan man jo ganske sikkert sige, at her foreligger der ikke en fuldstændig Lov om den kommunale Beskatning, men det forekommer mig dog, at der er al Grund til nu at tage dette Spørgsmaal op, og som sagt, saaledes som det er flet her, har jeg ikke mindste Betænkelighed ved det. Det ærede Medlem for Aarhus Amts 1ste Valgkreds (Beth-Cspensen) spurgte mig, hvorledes § 8, 1ste Stykke, var at forstaa. Jeg maa tilstaa, jeg har ikke forstaaet Spørgsmaalet. Jeg er ikke i Stand til at besvare det paa anden Maade end ved at oplæse Paragraffen. Det forekommer mig, at Svaret ligger tyde-